

§ 5. Der sker ikke ved denne lov nogen ændring i lov nr. 74 af 7. april 1899 om sprængstoffer eller de i medfør heraf eller af brandlovgivningen udfærdigede bestemmelser.

§ 6. Overtrædelse af denne lov eller de i medfør af denne udfærdigede bestemmelser straffes med bøde.

§ 7. Loven, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 15. januar 1959.

Ved folketingsbeslutning af 18. februar 1958 (se side 563) opfordredes justitsministeren til at fremsætte lovforslag om forbud mod fyrværkeriartikler, hvis knaldeffekter er egnet til at volde særlig gene.

I overensstemmelse hermed udarbejdedes i justitsministeriet forslaget til nærværende lov, om hvilket *justitsministeren* ved fremsættelsen anførte:

„Som det anføres indledningsvis i bemærkningerne til lovforslaget, er dette foranlediget af en folketingsbeslutning af 18. februar 1958. Jeg vil dog gerne fremhæve, at det ikke har været mig nogen overvindelse at efterkomme beslutningen.

I princippet bør man ganske vist være tilbageholdende med udstedelse af forbud, der ikke er strengt påkrævede. I det foreliggende tilfælde er der dog efter min opfattelse tale om et forbud, som gør så ringe indgreb i de enkelte borgeres frihed, at kravet i den positive motivering for forbuddet må mindskes tilsvarende. Det er jo nemlig værdt at understrege, at der ikke bliver tale om at forbyde nytårsfyrværkeri, men kun den særlige form for fyrværkeri, som er lagt an på at virke ved overdreven støjudfoldelse.

At den årlige affyring af kanonslag på den anden side er en betydelig gene for mange mennesker, vel navnlig gamle mennesker og små børn, er vel på den anden side ubestrideligt, og jeg finder det derfor naturligt, at der nu ad lovgivningens vej trækkes en passende grænse for det, der kan tillades på dette område.

Om denne grænse trækkes rigtigt i forslagets § 2, vil selvfølgelig altid kunne diskuteres, men jeg har tilstræbt ved bestemmelsen nogenlunde at trække grænsen mellem, hvad man i daglig tale forstår ved henholdsvis kinesere og kanonslag.“

Lovforslaget mødte i folketinget overvejende tilslutning fra socialdemokratiet, det konservative folkeparti og retsstatspartiet, mens det radikale venstre og kommunisterne gik imod det, hvilket også var tilfældet med et flertal inden for venstre.

Under den udvalgsbehandling, som lovforslaget underkastedes, blev i § 2, stk. 1, grænsen for raketers indhold af sortkrudt sat op fra 5 g til 7,5 g. Samtidig tilføjedes i § 3 paragraffens første stykke. Med disse ændringer indstillede et flertal (udvalget med undtagelse af Kr. Juul, Helge Larsen og Lorentzen) lovforslaget til vedtagelse,